

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2052/2019
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Општински јавни правобранилац из Бачког Петровца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1288/17 од 18.02.2019. године, у седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1288/17 од 18.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1288/17 од 18.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4958/16 од 18.01.2017. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцима, на име укупне главнице враћања незаконито обустављених новчаних средстава самодоприноса у периоду од 01.02.2010. године до 30.11.2013. године, исплати и то: АА износ од 5.562,00 динара, ББ износ од 27.008,00 динара и ВВ износ од 21.487,82 динара, све са означеном законском затезном каматом. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да сваком од тужилаца, поред главнице из другог става изреке, исплати законску затезну камату и то АА у износу од 4.600,26 динара, ББ у износу од 10.865,90 динара и ВВ у износу од 8.181,86 динара. У четвртном ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу до 93.244,00 динара, са законском затезном каматом од 18.01.2017. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1288/17 од 18.02.2019. године, у првом ставу изреке, жалба тужене је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је обавезана тужена да тужиоцима на досуђене износе главнице из другог става изреке првостепене пресуде, исплати законску затезну камату почев од 23.05.2016. године као дана утужења, уместо почев од 19.05.2016. године до исплате, као и да им на износ од 93.244,00 динара, на име трошкова парничног поступка, исплати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде уместо почев од

18.01.2018. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужилаца у делу којим су тражили исплату законске затезне камате на досуђене износе главнице у периоду од 19.05.2016. године до 23.05.2016. године; да тужена плати сваком од тужилаца на напред означене износе главнице и законску затезну камату према налазу вештака и до 19.05.2016. године и то АА износ од 4.600,96 динара, ББ износ од 10.865,90 динара и ВВ износ од 8.181,86 динара; као и делу којим тужиоци потражују исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде трошкова поступка у периоду до дана пресуђења па до дана извршности. У преосталом делу је жалба тужене одбијена, а првостепена пресуда у преосталом, а непреиначеном делу потврђена. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), а ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и ради новом тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а оспоравањем одлуке о законској затезној камати на досуђене износе на име главног дуга, уз указивање на савесност тужене приликом увођења и наплате самодоприноса, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у

случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић